

ПРОТОКОЛ

№ 722

гр. Пазарджик, 03.04.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, ХІХ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
Сложи за разглеждане докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20235220104440 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:42 часа се явиха:

Ищцата А. С. С. - редовно призована чрез процесуалния си
представител, не се явява. За нея се явява адв. С. М. от АК-Пазарджик,
надлежно упълномощен с ИМ.

Ответното дружество „К.“ ЕООД - редовно призовано чрез
процесуалния си представител, не изпращат законов или процесуален
представител.

Постъпила е молба с вх. № 8328/01.04.2023 г. от адв. Х. М., като в
същата е посочено, че е пълномощник на „С. к.“ ООД, с която моли да се
гледа делото в тяхно отсъствие. Поддържат ОИМ. Изразява становище по
същество. Правят възражение за прекомерност на адвокатското
възнаграждение на ищеца. Към молбата представят писмени доказателства –
препис от искане за сключване на кредит – 2 бр. и справка от ТД на НОИ от
24.01.2024 г.

АДВ. М.: Моля да дадете ход на делото. Не е налице процесуална
пречка.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка за даване ход на
делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване

фактическата страна на спора.

АДВ. М.: Поддържам исковата молба срещу ответника.

СЪДЪТ докладва делото съгласно мотивирания с определение № 572/05.03.2024 г. проекто-доклад.

АДВ. М.: Нямам възражения по доклада и правната квалификация.

СЪДЪТ, с оглед изявлението на адв. М. счита, че изготвения по делото проекто-доклад ще следва да бъде обявен за окончателен, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ОБЯВЯВА изготвения с определение № 572/05.03.2024 г. проекто-доклад за окончателен доклад по делото.

АДВ. М.: Да се приемат представените преписи с ИМ и ОИМ, както и днес докладваните препис от искане за сключване на кредит 2 бр. и справка от ТД на НОИ от 24.01.2024 г. като писмени доказателства по делото.

Настоящия съдебен състав намира, че представените преписи на писмени документи с ИМ, ОИМ, както и днес докладваните препис от искане за сключване на кредит 2 бр. и справка от ТД на НОИ от 24.01.2024 г. са допустими и относими, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените преписи на писмени документи с ИМ, ОИМ, препис от искане за сключване на кредит 2 бр. и справка от ТД на НОИ от 24.01.2024 г.

АДВ. М.: Нямам искания по доказателствата. Да се приключи делото. Представям списък на разноските по реда на чл. 80 от ГПК, Договор за правна защита и съдействие и банков превод за заплатена ДТ.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

АДВ. М.: Уважаеми господин районен съдия, в чл. 6 от договор за потребителски кредит № 929697, сключен на 18.09.2023 г. между А. С. С., с ЕГН: ***** и „К.“ ЕООД, с ЕИК: 207024290 се уреждат условия за обезпечение на кредита. Договорът следвало да бъде обезпечен с банкова

гаранция или поръчители, които трябвало да отговарят на множество посочени в договора условия. Като съгласно чл. 18, ако А. С. С. не предостави уговореното в чл. 6 от договора обезпечение в двудневен срок от сключването му или представеното обезпечение не отговаря на условията, посочени в настоящия договора за кредит ще дължи на кредитора неустойка в размер на 536.27 лв. Въпреки формално предоставения двудневен срок от сключване на настоящия договор за осигуряване на обезпечение, още със сключването на договора била начислена неустойка за непредоставяне на обезпечението и същата била включена в погасителния план.

Така поставени условията за поръчители и банкова гаранция са абсолютно непостижимо условие, чиято цел е да се осъществи неустойката по чл. 18 от договора, която да завиши значително общата дължима сума. При неспазване на условията за предоставяне на обезпечение, моята доверителка следва да дължи неустойка в размер на 536.27 лева разсрочена на 6 вноски, една в размер на 212.67 лв. и пет вноски по 64.72 лв., дължими с ежемесечната главница и лихва. Тази неустойка е изначално включена в погасителния план на договора за потребителски кредит. Клаузите на чл. 6 от Договора са неравноправни клаузи по смисъла на чл. 143, ал.1 във вр. с чл. 143, ал. 2, т. 5 и т. 19 от ЗЗП. Те не са индивидуално уговорени и А. С. С., не е могла да влияе на тях.

Така уговорената месечна вноска за неустойка, платима заедно с дължимата главница и лихва по договора, не може да бъде квалифицирана като „неустойка“ по смисъла на закона, тъй като не притежава и не носи белезите на присъщите ѝ обезщетителна и обезпечителна функция. Това е така, тъй като начина, по който е формулирана сочи, че същата се дължи при неизпълнение на едно акцесорно задължение, а в същото време плащането ѝ е уговорено и разсрочено заедно с погасителните вноски, което недвусмислено сочи, че кредиторът е очаквал кредитополучателят да не предостави уговореното обезпечение в този кратък двудневен срок и предвид многобройните изисквания за поръчителите и банковата гаранция.

Според чл. 71 от ЗЗД изпълнението на срочно задължение може да бъде поискано от кредитора и преди срока, когато длъжникът е станал неплатежоспособен, или със своите действия е намалил дадените на кредитора обезпечения, или не му е дал обещаните обезпечения. В случая

обаче кредиторът вместо да санкционира с предсрочна изискуемост длъжника в случай на неизпълнение, той предварително още с погасителния план е начислил неустойка, разсрочил е дължимостта ѝ, заедно с дължимите ежесечни вноски за главница и лихви.

Всичко това говори, че ако „К.“ ЕООД наистина са искали да се обезпечи задължението чрез предоставяне на поръчителство или банкова гаранция, те са могли да отложат отпускането на кредита до осигуряване на обезпечението, а не да поставят моята доверителка, която е лице в затруднено финансово състояние, в очевидна невъзможност да осигури уговореното обезпечение в такъв кратък срок. В случая действителната воля на страните не е била отпуснатия кредит да бъде обезпечен по начина уговорен в чл. 6 от Договора за потребителски кредит, а да се осигури допълнително възнаграждение в полза на кредитора, наречено от него по заблуждаващ за потребителя начин като неустойка.

Ето защо неустойка в размер на 536.27 лева спрямо отпуснат кредит от 800.00 лева води до многократно оскъпяване на дълга и е в противоречие със законовото ограничение предвидено в чл. 19, ал. 4 от ЗПК - ГПР да не надхвърля пет пъти размера на законната лихва, поради което уговорената неустойка противоречи на закона.

В договора е посочен ГПР 58.12%, който очевидно не отговаря на реалния размер на ГПР дължим по договора, ако всички възнаградителни плащания и уговорената в чл. 18 от договора за потребителски кредит, неустойка се включат при изчисляването му, тъй като при отпуснат кредит в размер на 800.00 лева, моята доверителка следва да върне на ответника възнаграждение почти колкото кредитния ресурс - а именно сума в размер на 536.27 лева, което сочи към нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, водещо до недействителност на договора предвид нормата на чл. 22 от ЗПК. Съгласно чл. 23 от ЗПК, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита“.

По този начин размерът на ГПР, който е посочен по договора, не отговаря на действителния, а невключването му, води до противоречие с чл. 68д, ал. 2, т. 4 от ЗЗП и представлява заблуждаваща търговска практика, като не позволява да бъде определен действителния ГПР и в този смисъл е налице

липса на уговорен ГПР, което води до нищожност на сключения между страните договор по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК. Ето защо следва да се приеме, че доколкото в уговорения ГПР не са включени всички разходи, които кредитополучателят следва да заплати може да се приеме, че е налице противоречие с императивното изискване на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК и Договора за потребителски кредит от 22.07.2022 г. е недействителен на основание чл. 22 от ЗПК.

В този смисъл потребителят е бил въведен в заблуждение относно действителната стойност на разходите по сключения договор за потребителски кредит, а това води до извод за наличие на несъвместими клаузи на договора с общоприетите житейски норми за добросъвестност и справедливост. По този начин очевидно е, че моята доверителка ще претърпи значителни загуби, докато кредиторът, заобикаляйки императивни норми от законодателството се обогатява за сметка на кредитополучателя.

Ето защо моля настоящия състав да установи, че сключеният Договор за потребителски кредит е в противоречие с добрите нрави по смисъла на чл. 26, ал. 1 от ЗЗД, доколкото се констатира нарушаване на принцип, който дори и да не е уреден изрично в законодателството, спазването му произтича от принципите на добросъвестността в гражданските и търговските взаимоотношения, както и от принципа на справедливостта с цел да бъдат предотвратени възможности за несправедливо обогатяване на една от страните за сметка на другата.

Относно твърденията на „К.“ ЕООД, че клаузите свързани с неустойката били индивидуално уговорени поради което били равноправни клаузи съгласно ЗЗП следва се има предвид, че ответникът сключва чрез разстояние договори за потребителски кредит, които изпраща под формата на линк за достъп. Потребителите на платформата следват един определен начин за сключване на договора за кредит, който не може да бъде променян. А. С. С. не е имала никаква възможност да уговоря индивидуално клаузи от договора. Самата система по сключване на договорите за потребителски кредит от разстояние не позволява това, тъй като при въведени параметри относно размера на кредита останалите условия се генерират автоматично. „К.“ ЕООД не е доказал, че настоящият договор е уговорен индивидуално отвъд параметрите месечна вноска и размер на кредита.

Господин съдия, моля кумулативно да обявите договор за потребителски кредит № 929697 сключен на 18.09.2023 г. между А. С. С., с ЕГН: ***** и „К.“ ЕООД, с БИК: 207024290 за нищожен поради противоречие на закона - чл. 26 от ЗЗД във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 10 и чл. 22 и чл. 23 от ЗПК, както и да осъдите „К.“ ЕООД на основание чл. 55, ал. 1, изр. 1 от ЗЗД да заплати на А. С. С. сумата в размер на 100.00 лв. като недължимо платено.

В условията на евентуалност ако не прогласите нищожността на договор за потребителски кредит № 929697, моля да обявите за нищожна клаузата на чл. 18 от договора, предвиждащ заплащане на неустойка в размер на 536.27 лв. при непредоставяне на уговореното в договора обезпечение в двудневен срок от сключване на договора за потребителски кредит поради заобикаляне на закона - чл. 26, ал. 1, пр. 2 от ЗЗД във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 10 и чл. 19, ал. 4 от ЗПК, противоречие с добрите нрави - чл. 26, ал. 1, пр. 3 от ЗЗД и неравноправност - чл. 143, ал. 2, т. 5 от ЗЗП във връзка с чл. 146, ал. 1 от ЗЗП.

Моля да осъдите „К.“ ЕООД да заплати направените по делото разноски. Моля да ми дадете възможност на основание чл. 149, ал. 3 от ГПК да представя писмена защита по делото, в която да изложи подробен доказателствен и правен анализ, както ѝ за останалата част от исканията ни.

СЪДЪТ обяви устните състезания за приключени.

ПРИОБЩАВА списък на разноските по чл. 80 от ГПК и договор за правна защита и съдействие.

СЪДЪТ дава седмодневен срок от днес на страните за депозиране на писмени бележки и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законоустановения срок.

Протоколът написан в с. з., което приключи в 10:00 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____